

Jeesuksen sanat ristiltä

Etukäteen Jeesus oli sanonut opetuslapsilleen, Luuk.9:22:

Ihmisen Pojan pitää kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös.

Jeesus sanoi myös, Joh.8:24:

Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette synteihinne.

Vaikuttaa kuitenkin siltä, että Jeesuksen ristin kärsimys tuli yllätyksenä opetuslapsille. Jeesus sen sijaan oli koko ajan täysin tietoinen tehtävästään ja siitä kertovista kirjoituksista.

Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?

Tutkin Matteusta ja löysin ristiinnaulitsemiskertomuksen sen luvusta 27.

Ristillä kärsivää Jeesusta herjattiin ja pilkattiin. Itse asiassa ivattiin Jeesuksen kyvyttömyyttä auttaa itseään. Ristinkuolemaa pidettiin tappiona ja suurena häpeänä.

Jakeet 41-42:

Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

Samoin häntä pidettiin Jumalan hylkäämänä.

Jae 43:

Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika.'

Ainoat Matteuksen ikuistamat Jeesuksen sanat olivat jakeessa 46:

"Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?"

Se viittaa psalmiin 22:2:

"Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja?"

Jeesus kärsi ristillä meille syntiemme tähden kuuluneen kadotustuomion. Hän koki todellisen ja täydellisen hylkäämisen.

Room.8:1: Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Jeesus kärsi rangaistuksen tähtemme. Hän valmisti meille iankaikkisen autuuden.

Tiedän monen kärsivän hylkäämiskokemuksista ja todellisista hylkäämisistä. Jeesus on näissä kaikissa läsnä. Hän on kokenut saman ja vielä täydellisemmän hylkäämisen.

Itse näin eräässä tilanteessa unen, jossa vajosin alaspäin kuilua myöten, jonka reunat olivat vierivää soraa. Jopa unessa epätoivon ja hylkäämisen tunteissani huusin ilman ääntä: "Jeesus auta". Koin, että Hän oli ainoana lähelläni, vaikka en mitään nähnyt. Tuon perusteella tiedän, että sana Jeesus on huulillani hädän hetkellä. Hän on oikeasti vierelläni ja ympärilläni. Hän ei irrota otettaan.

Isä, anna heille anteeksi

Luukkaan evankeliumista löysin ristiinnaulitsemiskertomuksen luvusta 23.

Osa jakeesta 34 kuuluu:

Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät."...

Anna anteeksi! Jeesus kärsi syntiemme tähden, jotta meillä olisi armo ja syntien anteeksisaaminen. Hän vuodatti verensä juuri tämän vuoksi.

Room.4:7: Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt!

Ef.4:32: Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisinä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

Jeesus aloitti myös näillä sanoillaan "Isä, anna heille anteeksi" oman ylimmäispapillisen esirukoustehtävänsä. Hän on uskollinen esirukoilija Isän edessä.

Hebr.7:25:

jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.

Uskon, että Jeesuksen rukous on yhä vielä: "Isä, anna heille anteeksi" "Anna tälle ja tälle minun omalleni anteeksi, hän ei tiedä mitä hän tekee"

Tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa

Jeesus ristiinnaulittiin kahden pahantekijän väliin. Toinen heistä anoi Jeesukselta armoa, pyysi muistamaan.

Luukkaan evankeliumin 23:n luvun jae 43:

Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

Tämä pahantekijä on ollut monelle suuri lohduttaja. Hän ei ehtinyt tehdä muuta hyvää tekoa kuin mitä Jeesukseen uskomisen ja avun pyytäminen ovat. Pelkkä ristillä riippuvan Vapahtajan katsominen ja Häneen turvaaminen riittää ja paratiisin ovet avautuvat.

Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni

Jeesus antoi henkensä Isän käsiin.

Luukas 23:46 kuuluu:

Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni." Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.

Tässä varmaan Jeesus käytti sanaa Abba, joka kuvaa hyvin läheistä suhdetta Isään. Isä oli ollut Jeesuksessa hänen elämänsä ajan hyvin erityisellä tavalla.

Jeesus itse sanoi Joh.10:30:

"Minä ja Isä olemme yhtä"

Poimin Jeesuksen sanoja kohdasta Joh.14:9-11:

"Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän"

"Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa?"

"Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni"

"Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen"

”Minä olen Isässä, ja että Isä on minussa”

Jeesus tiesi saaneensa Isältä tehtävän pelastaa maailma. Niinkuin Hän oli ottanut vastaan Isältään tehtävänsä, joka vei Hänet viimein kärsimykseen ja ristille, niin Hän myös päätti tehtävänsä ja elämänsä Isän käsivarsille.

Mekin saamme turvautua näihin Isän käsivarsiin niin elämässä kuin kuolemassa. Saamme jättää itsemme Isän haltuun. Kaikilla ei ole ollut mahdollista olla turvallisesti maallisen isän käsivarsilla, mutta Raamatun äärellä opimme tuntemaan, että meillä on ihmeellisen hyvä Taivaallinen Isä. Jumalan Pyhä Henki antaa meidänkin suuhun sanan ”Abba”.

Vaimo, katso, poikasi

Siirryin tutkimaan Johanneksen evankeliumia. Siitä löytyi ristiinnaulitseminen luvusta 19.

Jae 26 kuuluu seuraavasti:

Kun Jeesus näki äitinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä, sanoi hän äidillensä: "Vaimo, katso, poikasi!"

Näin Jeesus tahtoi huolehtia äidistään, jonka sydämen läpi oli miekka käynyt. Jeesuksen äidin suru oli riipaiseva. Tässä tilanteessa hänelle osoitettiin rakkautta ja tukea.

Näin Jeesus osoittaa olevansa lähellä surevia ja murheellisia. Ilmeisesti Jeesuksen äitikin oli jo leski ja nyt hän menettää poikansa.

Ps.68:5 sanoo Jumalasta: **Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa.**

Paavali kehottaa Room.12:5:ssä: **Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.**

Aitoon uskoon liittyvät aidot tunteet ja kyky eläytyä lähimmäisen asemaan.

Katso äitisi

Joh.19:27 kuuluu:

Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

Room.15:7: **Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.**

1 Piet.4:9: **Olkaa vieraanvaraisia toinen toistanne kohtaan, nurkumatta.**

Koen, että seurakunta eräässä mielessä alkoi jo tässä ristin juurella, vaikka toki helluntaita pidetään seurakunnan syntymäjuhla Pyhän Hengen vuodattamisen tähden. On kuitenkin koskettavaa nähdä miten Jeesuksen ristin kärsimyksen äärellä osoitetaan suurta rakkautta lähimmäistä kohtaan. Vaikka ei ole kyse fyysisestä sukulaisuudesta, niin kuitenkin Johannes ja Jeesuksen äiti ovat tästä lähtien toisilleen ”poika” ja ”äiti”. Näinkö ristin sanoma avaisi yhä lämpimiä lähimmäissuhteita meidänkin keskuudessamme.

Kun Paavali lähestyi riitojen ja muunkin synnin vaivaamia korinttolaisia, niin hän tahtoi tuoda heidän eteensä ainoastaan Kristuksen ja Hänet ristiinnaulittuna. Kun näemme ja ymmärrämme ristin sanoman, niin taivomme kuulemaan Jumalan puhetta sydämässämme.

Minun on jano

Joh.19:28:

Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano."

Jälleen on kyse psalmista 22. Jae 16 kuuluu:

Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun.

Ja Joh.19:29:ssa sanotaan vielä, että Jeesukselle tarjottiin hapanviiniä:

Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen.

Ja tämä liittyy psalmiin 69:22:

Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä.

Näin ennustukset Jeesuksesta toteutuvat kaikissa yksityiskohdissaan.

(Aiemmin jo toteutui se, että Jeesuksen puvusta heitettiin arpaa:

Joh.19:24:

Sentähden he sanoivat toisillensa: "Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva"; että tämä kirjoitus kävisi toteen: "He jakoivat keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa." Ja sotamiehet tekivät niin.

Tämä kirjoitus oli jälleen psalmissa 22:19:

he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa.

On hyvin tärkeää nähdä miten kirjoitukset toteutuivat Jeesuksen kohdalla. Hänestä on kaikkiaan noin 300 ennustusta Vanhassa testamentissa.)

Se on täytetty

Joh. 19:30:

Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Näin Jeesuksen sovitustyö on täytetty. Se on täydellinen. Siihen ei voi eikä saa lisätä mitään. Jeesus sai aikaan iankaikkisen täydellisen lunastuksen. Hänen kuolemansa oli uhrikuolema meidän syntiemme tähden.

Jes.53: 4-7:

Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lamma, joka ääneti keritsijäinsä edessä, niin ei hän suutansa avannut.

Hebr. 10:14:

Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

Kristuksessa on iankaikkinen ja täydellinen lunastus meille. Hän on meidän vanhurskaudemme ja Hän on meidän pyhityksemme.

Kun kaikki tämä oli tapahtunut ja Jeesus oli noussut kolmantena päivänä kuolleista, Hän joutui yhä selittämään asiaa opetuslapsilleen, Luuk.24: 43-47:

Ja hän otti ja söi heidän nähtensä. Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa." Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimesssä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa."

Ceta Lehtniemi

Lähteenä: Raamattu 1933/38